

LEDEN

Nový rok

Znáte to, jak si člověk má na začátku roku sestavit seznam „předsevzetí“ a snažit se stát lepším člověkem?

Problém je v tom, že pro mě není zrovna jednoduché vymyslet něco, v čem bych se mohl zlepšit, protože už tak jsem jeden z nejlepších lidí, co znám.

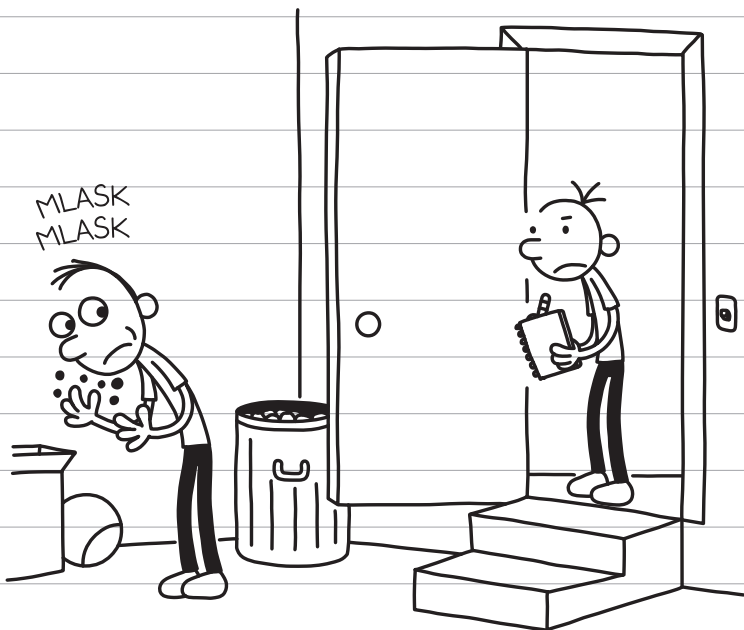
Letos jsem si tedy dal předsevzetí, že budu pomáhat ke zlepšení OSTATNÍM. Ale zjišťuju, že jsou lidi, co nijak neocení, když se jim člověk snaží pomoci.

Jedné věci jsem si všimnul hned, a to, že členové mojí rodiny se SVÝCH novoročních předsevzetí nedokážou držet vůbec.

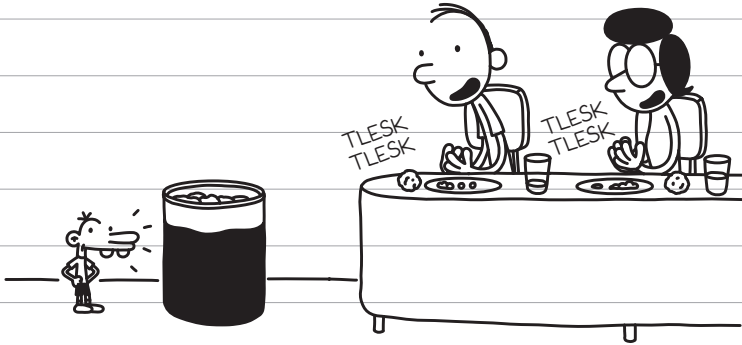
Máma tvrdila, že ode dneška začne chodit do posilovny, ale celé odpoledne koukala na telku.

A táta říkal, že bude držet přísnou dietu, jenže po večeři jsem ho přistihl v garáži, jak se cpe koláčem.

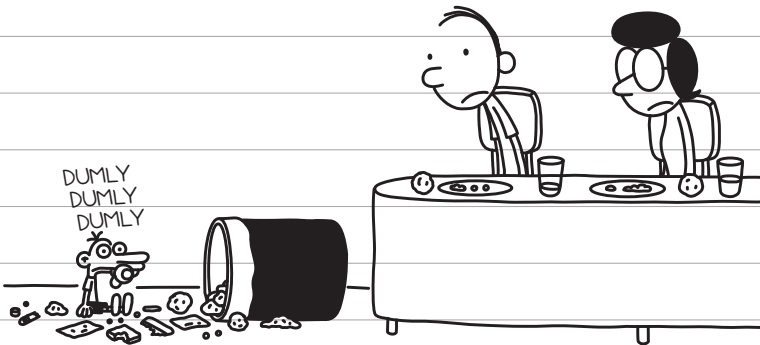

Dokonce ani můj mladší bratr Manny svoje předsevzetí nedodržel.

Dneska ráno všem sdělil, že už je „velkej kluk“ a že už nepotřebuje dudlíka. A pak ten svůj nejoblíbenější hodil do koše.

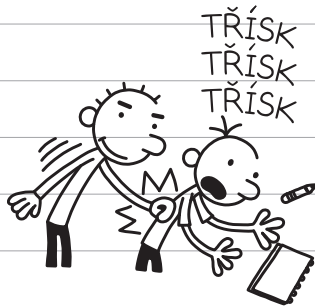
No, tak **TOHLE** novoroční předsevzeťi nevydrželo ani **MINUTU**.

Jediný, kdo si v naší rodině žádné předsevzeťi nedal, je můj starší bratr Rodrick, a to je škoda, protože ten by měl mít seznam dlouhý asi tak půl druhého kilometru.

Rozhodl jsem se tedy sestavit program, který by měl Rodrickovi pomoci stát se lepším člověkem. Nazval jsem ho „Třikrát a dost“. V podstatě šlo o to, že kdykoli uvidím, že Rodrick něco provede, napíšu mu do tabulky křížek.

Rodrick nasbíral tři křížky dřív, než jsem si vůbec stačil rozmyslet, co znamená to „a dost“.

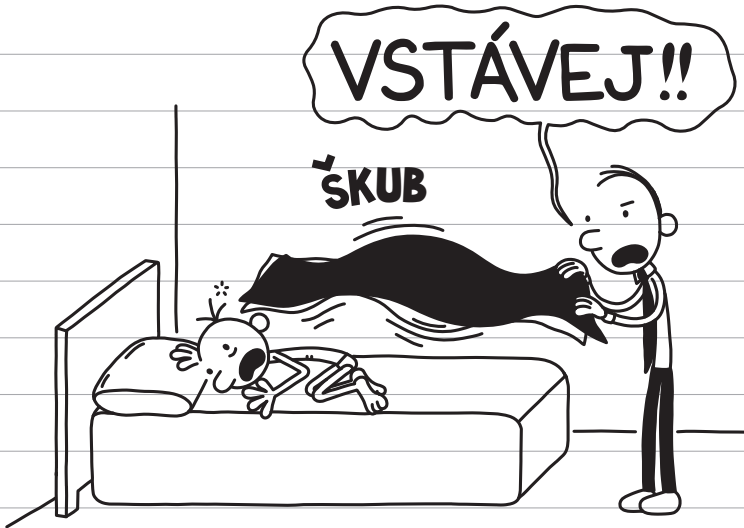
Tak mě napadá, jestli by nebylo lepší, abych SVĚ předsevzeti odpískal taky. Je to hrozná práce, a výsledky zatím veškeré žádné.

A krom toho, když jsem mámu už asi po milionté upozornil, ať nekřoupá brambůrky tak nahlas, podotkla docela trefně: „Každý nemůže být tak dokonalý jako TY, Gregory.“ A z toho, co jsem zatím viděl, má nejspíš pravdu.

Čtvrtek

Táta to zase zkouší s tou dietou a to pro mě není zrovna nejlepší zpráva. Už asi tři dny neměl ani kousek čokolády a je SUPER protivný.

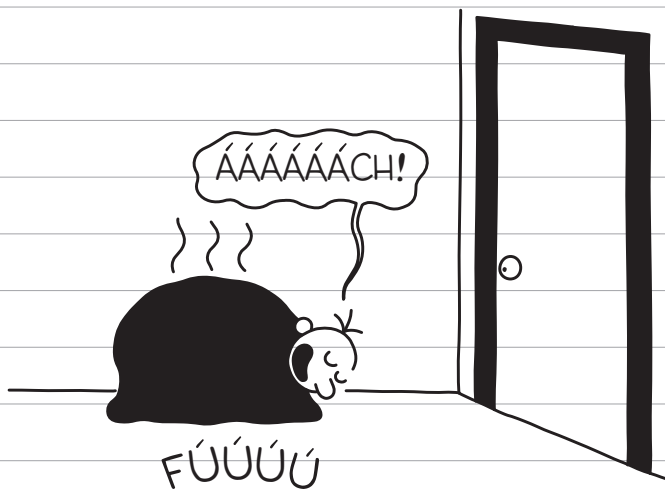
Tuhle mě táta vzbudil, ať koukám vstávat do školy, ale já jsem omylem znova usnul. A věřte mi, TUHLE chybu už víckrát neudělám.

Problém je částečně v tom, že mě táta vždycky budí dřív, než máma vyjde ze sprchy, takže vím, že mám ještě asi tak deset minut čas, než budu muset opravdu vylézt z postele.

Včera jsem vymyslel dobrý způsob, jak si ještě trošku schrupnout a nenaštvát přitom tátu. Když mě vzbudil, vzal jsem si všechny deky dolů do haly a čekal jsem před koupelnou ve frontě na sprchu.

Při tom jsem si lehnul rovnou na průduch podlahového topení. A když foukalo, tak to bylo ještě LEPŠÍ než v posteli.

Problém byl ale v tom, že se topí vždycky jen pět minut a pak je pauza. A když zrovna nefoukalo, tak jsem ležel na studeném kusu kovu.

Když jsem dneska ráno čekal, až se máma osprchuje, vzpomněl jsem si, že jí někdo dal k Vánocům župan. Šel jsem do její skříně a vzal jsem si ho.

Řeknu Vám jenom tohle - byla to jedna z nejchytřejších věcí, co jsem kdy udělal. Mít ho na sobě bylo jako zabalit se do veliké měkké osušky, zrovna vytážené ze sušičky.

Líbilo se mi to tak moc, že jsem si vzal župan dokonce i PO sprše. Podle mě tátu štválo, že na to nepřišel první, protože když jsem přišel do kuchyně ke stolu, vypadal ještě nevrlejší než jindy.

